

РЕШЕНИЕ

№ 35762

гр. София, 30.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав, в
публично заседание на 22.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **6803** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 215, ал. 4 от ЗУТ

Образувано е по жалба на В. И. М. и И. В. Г. срещу Заповед № РОК21 РД 09 -05 от 8.01.2021г на кмета на район О. купел, СО в ЧАСТТА с която на осн. чл.193, ал.3 и ал.4 от ЗУТ е учредено в полза на Ч. Разпределение България АД право на прокарване на отклонение от общи мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура за електропроводни линии НН от К. „П. Т.“ през ПИ 68134.4339.891 с искане за прогласяване нищожността ѝ, евентуално отмяната ѝ като незаконосъобразна.

Жалбоподателите развиват съображения за незаконосъобразност на обжалваната заповед, поради липса на влязло в сила решение на Комисията по чл. 210 ЗУТ към момента на издаването ѝ, както и немотивираност. Обосновават съображения за нищожност поради некомпетентност на издателя ѝ. Претендират разноси.

Ответникът- Кмет на СО, район О. купел чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна. Претендира юриск. възнаграждение.

Заинтересованата страна Ч. Разпределение България АД не взема становище.

СГП редовна призована не изпраща представител и не взема становище.

Административен съд София-град, като взе предвид доводите и възраженията на страните и прецени доказателствата по делото, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По повод искане от заинтересованата страна Ч. Разпределение България АД за учредяване на сервитут за право на прокарване на електропроводни линии НН от К. „П. Т.“ през

чужди поземлени имоти сред които и този на жалбоподателите, а именно частен ПИ 68134.4339.891, констативен протокол № 161 рег № 14408 от 30.05.2019г на нотариус М.Г. в което е удостоверено, че съсобствениците на имот ПИ 68134.4339.891 не са се явили в кантората в уречения ден и час по повод изпратена им от заинтересованата страна нотариална покана да подпишат договор за учредяване сервитутни права по реда на чл. 64 ЗЕ в полза на Ч. Разпределение България АД в тежест на ПИ 891, е назначена комисия по чл. 210 ЗУТ, която с Решение обективизирано в Протокол № 09 от 11.09.2020г е приела оценката на лицензирания оценител за сервитут през ПИ 68134.4339.891 с площ от 35 кв м в размер на 8570 лв.

След като ответникът е приел, че решението на комисията по чл. 210 ЗУТ е влязло в сила, на 8.01.2021г е издал процесната Заповед № РОК21 РД 09 -05, оспорена в ЧАСТТА с която на осн. чл.193, ал.3 и ал.4 от ЗУТ е учредено в полза на Ч. Разпределение България АД право на прокарване на отклонение от общи мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура за електропроводни линии НН от К. „П. Т.“ през ПИ 68134.4339.891.

При горната фактическа обстановка, установена въз основа на всички събрани по делото доказателства, съдът прави следните правни изводи:

Съдът, в резултат на извършената служебна проверка в изпълнение чл.168 АПК относно законосъобразността на оспорения административен акт, по отношение на всички основания, посочени в чл. 146 от АПК, установи следното:

По допустимостта съдът се е произнесъл с определение № 26029 от 31.07.2025г: Жалбоподателите са собственици на ПИ 68134.4339.891 , придобит при условията на съпругеска имуществена общност. Следователно са адресати на процесната заповед в оспорената ѝ част, и за тях е налице правен интерес от оспорването ѝ.

В. И. М. е уведомен за процесната заповед на 27.01.2021г /видно от приложената по делото обратна разписка/. Жалбата до АССГ е от 23.06.2025г, тоест много след изтичане 14 дневния преклузивен срок за оспорване. При това положение за него се е преклудирала възможността да търси отмяната ѝ като незаконосъобразна, а единствено може да се позовава на нищожност, която не се ограничава във времето.

И. В. Г. не е уведомявана за процесната заповед, поради което и за нея срока за обжалване не е започнал да тече, същата може да претендира отмяната ѝ като незаконосъобразна.

Жалбата е процесуално допустима , подадена от адресати на оспорения акт.

Противно на доводите на жалбоподателите оспорената заповед е издадена от компетентен орган, кметът на район "О. купел", като компетентността му да издава заповеди по чл. 193, ал. 3 и ал.4 ЗУТ произтича от т.5.9 и т.5.10 от Заповед № СОА17 РД09-622 от 19.06.2017 г., с която кметът на Столична община е делегирал на осн. § 1 ал.3 от ДР на ЗУТ правомощието си за издаване на заповеди по чл.193, ал.3 и ал.4 от ЗУТ на кметовете на райони на СО. Тоест, оспорената заповед е издадена при наличието на надлежно предоставяне на функции по ЗУТ.

Процесната заповед е издадена в законоустановена писмена форма, посочен е издателят на заповедта, адресат, при издаването.

Съдът обаче установи съществени нарушения на административно-производствени правила по ЗУТ.

Според чл. 193, ал. 8 ЗУТ цената на учреденото право по ал. 3 и 4 се определя по реда на чл. 210 и се заплаща преди издаване на заповедите по ал. 3 и 4.

Разпоредбата на чл. 193, ал. 8 ЗУТ, уреждаща начина на обезщетяването, препраща към изрично предвидения в чл. 210 ЗУТ ред, а ал. 4 от същия императивно изисква решението по оценката да е влязло в законна сила. Съгласно изричната норма на чл. 210, ал. 3 ЗУТ, решението

на комисията се съобщава на страните по реда на АПК, които могат да го обжалват по реда на чл. 215, ал. 1 ЗУТ. Законодателят му е придал статут на самостоятелен административен акт, който следва да влезе в сила (чл. 210, ал. 4), а обезщетението да се изплати на правоимащия преди издаването на заповедта по чл. 193, ал. 3 ЗУТ. Това е специална процедура, уредена именно с оглед придобиването на сервитутни права, при изграждане на отклонения от общите мрежи на техническата инфраструктура, тъй като частта от нея, попадаща в конкретния имот, е индивидуална собственост - вр. чл. 92 ЗС. Тоест, възникването на сервитута е в резултат на сложен фактически състав, елемент от който е предварителното му еднократно заплащане като обезщетение на собственика на имота, върху който е възникнал сервитута и на носителите на други вещни права върху засегнатия имот от титуляра на сервитута, чийто размер се определя по реда на чл. 210 от ЗУТ, като в размера на обезщетението се включва и сервитутното право.

След служебно извършена справка и представеното по делото на л. 185 определение се установява, че е налице висящо адм. д. № 6802/ 2025г образувано по повод жалба от същите жалбоподатели срещу Решение по Протокол № 09/11.09.2020 г. на Комисия по чл. 210, ал. 1 ЗУТ при район „О. купел“ – Столична община, назначена със Заповед № РОК19-РД09-351/21.11.2019 г. на кмета на район „О. купел“ - Столична община. Жалбата по това дело е приета за допустима и е насрочено открито съдебно заседание. Наличието на висящ процес по обжалването на определената оценка рефлектира върху законосъобразността на заповедта. Неизпълнението на това изискване преди издаването на заповедта и неизплащането на обезщетението на правоимащия води до незаконосъобразност на заповедта по чл. 193, ал. 3 ЗУТ и е основание за отмяната ѝ. / Р № 15463 ОТ 15.12.2017 Г. ПО АДМ. Д. № 5649/2017 Г., II ОТД. НА ВАС , Р № 14080 ОТ 19.11.2018 Г. ПО АДМ. Д. № 8279/2018 Г., II ОТД. НА ВАС/. В случая решението по чл. 210 ЗУТ не е влязло в сила, а обезщетението не е изплатено на правоимащия. В изпълнение указания на съда, да се представят доказателства дали цената на учреденото право определено по реда на чл. 210 ЗУТ с Протокол № 9 от 11.09.2020г е заплатено на жалбоподателите /тоест правоимащите/ преди издаване на процесната заповед, е представен на л. 157 от делото платежен документ видно от който определената от Комисията по чл. 210 ЗУТ сума представляваща цена на учреденото право в размер на 8570 лв. е внесена от Ч. Разпределение България АД по сметка на СО, район О. купел. Посоченият платежен документ не удостоверява плащане в полза на правоимащите, а по сметка на СО, район О. купел. Няма данни кметът да е наредил изплащането на обезщетението по сметка на правоимащите /арг от чл. 210 ал. 4 ЗУТ/. На правоимащите /жалбоподателите/ не е заплатено /по арг от чл. 193 ал. 8 ЗУТ/ обезщетение за правото на прокарване по реда на чл. 210 ЗУТ, което задължително следва да предхожда издаването на заповед по чл. 193, ал. 3 и ал. 4 ЗУТ. При тези установявания, процесната заповед е незаконосъобразна, тъй като отразените от органа факти не съответстват на обективната действителност. Допуснато е съществено нарушение на административно-производствените правила доколкото на засегнатите от заповедта не им е заплатено обезщетение, което е в нарушение на чл. 193, ал. 8 ЗУТ. /Р № 9755 ОТ 28.09.2021 Г. ПО АДМ. Д. № 3813/2021 Г., II ОТД. НА ВАС, Р № 4195 ОТ 13.04.2020 Г. ПО АДМ. Д. № 7707/2019 Г., II ОТД. НА ВАС/.

Решението по протокола № 09 от 11.09.2020 г., с което е определена оценката на имота на жалбоподателите не е влязло в сила, същото е предмет на обжалване по адм д 6802/ 2025 на АССГ. Както се посочи касае се за самостоятелен административен акт, който след съобщаването влиза в сила, ако не бъде обжалван - 210, ал. 4 ЗУТ. Отделно от това обезщетението трябва да се заплати преди издаване на заповедта съгласно чл. 193, ал. 8 ЗУТ. Тази специална процедура е уредена с оглед придобиването на сервитутното право, при изграждане на отклонения от общите мрежи на техническата инфраструктура, когато касае имоти индивидуална собственост.

Неизпълнението на посочените изисквания води до незаконосъобразност на заповедта в оспорената ѝ част. В правомощията на съда е да отмени заповедта в оспорената част по жалбата в частта подадена от И. В. Г., тъй като същата не е уведомявана за процесната заповед, поради което и за нея срока за обжалване не е започнал да тече, и същата може да претендира отмяната ѝ като незаконосъобразна.

В обобщение, не са налице основания за обявяване на нищожност на процесната заповед в обжалваната ѝ част, тъй като с оглед изложеното по-горе същата е издадена от компетентен орган, в предписаната за това писмена форма. Не е налице превратно упражняване на власт, защото процесната заповед е допустима от закона, който предвижда ред за издаването ѝ. Предвид обаче, че при издаването на заповедта са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, като релевантните по случая факти не са установени, съдът намира че оспореният акт страда от пороци, обосноваващи незаконосъобразността му /не и нищожност/.

По тези съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК жалбата в частта подадена от И. В. Г. е основателна и процесната заповед в оспорената ѝ част следва да се отмени.

Относно разноските: Предвид изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, ответната страна следва да бъде осъдена да заплати на жалбоподателя И. В. Г. сторените по делото разноски в размер на 10 лева държавна такса. С оглед изхода на спора на ответника не се дължи юриск. възнаграждение.

С оглед гореизложеното, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на И. В. Г. Заповед № РОК21 РД 09 -05 от 8.01.2021г на кмета на район О. купел, СО в ЧАСТТА с която на осн. чл.193, ал.3 и ал.4 от ЗУТ е учредено в полза на Ч. Разпределение България АД право на прокарване на отклонение от общи мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура за електропроводни линии НН от К. „П. Т.“ през ПИ 68134.4339.891 .

ОСЪЖДА Столична община да заплати на И. В. Г. разноски в размер на 10 лв на осн чл. 143 ал.1 АПК.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: